

Hasan Erdem

ARGOS KALESİ

-Tarihî Macera Romanı-

ÖTÜKEN

Eđilen Baş Kesilmez
Türk Atasözü

RUMELİ.

1397 yılı Kasım ayı.

Kuzeydoğudan esen sert poyraz Kutlu Bey'i iliklerine kadar dondurmuştu. Kutlu Bey, diz üstü çöktüğü babası Tur Ali Bey ve anası Hatice Hatun'un mezarları başında dondurucu soğuğa aldırmayarak bir süre daha dua ettikten sonra yavaşça dizlerinin üstünde doğrulup ayağa kalktı.

Aksungur, değişik renklerde açmış krizantem çiçekleriyle süslü yan yana iki mezarın başından ayrılarak sert adımlarla kendisine doğru gelen genç beyinin sol koluna hiç istemediği halde yine gözleri takılınca içi burkuldu. Yirmi beş yaşındaki son derece yakışıklı genç adamın kaftanının sol kolu, dirseğinin altından itibaren boşlukta sallanıyordu.

Aksungur, elinde gevşekçe tuttuğu kır atın dizginlerini Kutlu Bey'e uzattı.

- Beyim, oba savaşıları bütün hazırlıklarını tamamladılar ve yola çıkmak için buyruklarınızı beklemekteler.

Kutlu Bey, eyeri kaplan postu ile örtülü yağız atın üzerine sıçradı. Son derece üzgün görünen genç Yörük beyi, bir süre daha çiçekler içindeki ana ve babasının mezarlarına baktıktan sonra hüznü bakışlarını çeri başı Aksungur'a çevirdi.

- Ağam, Melagora'ya gidiyoruz. Baraktekin'in oğlu Baysungur'un sünnet şölenine katılacak, şölenin ardından

Baraktekin ve yan akıncılardan olan Yörük süvarilerini de yanımıza alarak hep birlikte Serez'e doğru yola çıkacağız. Paşa Yiğit Bey, bir an önce Tesalya Sancakbeyi Turahan Bey'in buyruğuna girmemizi istiyor.

*
* *

Tesalya Sancakbeyinin büyük çadırının önünde dikili duran ve kırmızıya boyanmış at kıllarından yapılmış kızıl bir tuğ, hafif esen rüzgârda nazlı nazlı savruluyordu.

Kutlu Bey ve Baraktekin çadırın önüne geldiklerinde tepesi hilal şeklindeki bir sırığın ucunda savrulan son derece etkileyici görünüşlü sancakbeyi alameti kızıl tuğa baktılar. Baraktekin,

- Kutlu Bey'im, ben inanıyorum ki bir gün gelecek bu çadırın önünde iki tuğ birden dalgalanacak, dedi.

- Haklısın Baraktekin. Ben de Turahan Bey'in bir gün Beylerbeyi olduğunu görmek isterim. Genç beyimiz, babası Paşa Yiğit Bey gibi din, devlet ve millet için dur durak nedir bilmeden çalışıyor. Bir gün mutlaka bunun karşılığını alacak ve Sancakbeyliği'nden Beylerbeyliği'ne yükselip iki tuğ sahibi olacaktır.

Tesalya Sancakbeyi genç Turahan, çadırından içeri giren akıncı komutanlarını görünce okuduğu *Kur'an-ı Kerim*'i kapayıp öptü ve dizüstü oturduğu yer minderinden saygıyla ayağa kalktı. Kollarını açarak Kutlu Bey ve Baraktekin'i karşıladı.

- Hoş geldiniz benim yiğit ağalarım.

- Sizi çok bekletmedik ya beyim?

- Paşa Yiğit Bey babam, yanıma sizleri göndereceğini söyleyince inanın çok sevindim. Geç kalmadınız, aksine tam zamanında geldiniz. Buyurun geçin şöyle oturun.

Kutlu Bey ve Baraktekin, ayakta dikilerek Tesalya San-

cakbeyinin geçip yerine oturmasını beklediler. Turahan Bey, iki akıncı komutanına sevgiyle baktıktan sonra geçip az önce kalktığı yer minderine oturdu. Turahan Bey, kendisinden sonra Kutlu Bey ve Baraktekin'in de sağında ve solundaki minderlere oturmasının ardından konuşmaya başladı.

- Ağalarım; Mora Despotu Teodoros yıllar önce Latinlere karşı iki defa sultanımızdan yardım istedi. Ve neticede Türklerin yardımları sayesinde iktidarını kuvvetlendirdi. Teodoros, o yıllarda Osmanlı yüksek hâkimiyetini tanımayacağı ve bazı şehirleri Türklere terk etmeyi kabul ettiği halde bir türlü verdiği sözde durmamaktadır. Niğbolu savaşının ardından sizler Macaristan içlerine akarken, bizler de Bayezid Han'ın komutasında Larisa ve Farsala'yı fethettikten sonra Termopil'i geçerek orta Yunanistan'a indik. Bayezid Han, Yunanistan seferini bitirip ordusunun başında Bursa'ya dönmeden önce bana bir görev verdi. Görevimiz Bizans imparatoru Manuel Palaiologos ile olan akrabalığına güvenip verdiği sözde durmayan Mora Despotunu yola getirmek ve Teodoros'u Türklerin yüksek hâkimiyetini tanımaya zorlamak.

Turahan Bey konuşmasını bitirince kendisini ilgi ile dinleyen iki akıncı komutanına baktı. Gözleri Kutlu Bey'in sol koluna takılınca hüzünlenip bakışlarını kaldırdı ve gözlerini Kutlu Bey'in kahverengi gözlerine dikti.

- Kutlu Bey'im, bu uğraşta yanımda olmak istemez ve obana dönmek istersen kararına saygı duyarım.

- Beyim, sağ kolum ve iki bacağımda kopsa, bu baş bu gövdede durduğu sürece size hizmet etmeye devam edeceğim.

- Bey babam sizleri o kadar çok övdü ki biraz abarttığını sanmıştım, ama görüyorum ki bey babam az bile söylemiş.

Baraktekin, acı acı gülümseyerek söze girdi:

- Beyim, Kutlu Bey'in sol kolu yok, ama tek koluyla Niğbolu'da ve Macaristan içlerinde karşısına çıkan parlak zırhlar kuşanmış nice ünlü şövalyeleri, nice ünlü silahşörlere yere serdi. Siz merak buyurmayınız. Tek kollu Kutlu Bey'imi cihan pehlivanları bile yere serip, sırt üstü düşüremez.

- Baraktekin; Kutlu Bey'imın nasıl bir koçyiğit olduğunu ben de bilirim. Kahramanlıklarını başkalarından çokça dinledim.

Babası Tur Ali Bey gibi övülmeyi hiç sevmeyen Kutlu Bey dayanamayıp söze girdi.

- Abartmışlar beyim. Ben sadece herkes gibi elimden geldiğince milletime hizmet etmeye çalışıyorum.

- Tevazuya gerek yok Kutlu Bey'im. Sizlerden aldığım güç ile Bayezid Han'ın buyruklarını yerine getireceğimden ve bu görevi alnımın akı ile tamamlayacağımdan artık eminim.

- Allah sizi utandırmasın beyim.

*

* *

Mora'nın mutlak hâkimi Despot Teodoros, Sparta'da yaşayan erkeklerin olası bir savaşa hazırlanmak için her gün egzersiz yaptıkları jimnastik salonunda günlük çalışmasını bitirdi. Soluk soluğa kalan Despot Teodoros, her sabah yaptığı gibi bir süre dinlendi ve ardından sıcak su dolu havuza girdi.

Havuzdan çıktığında tetikte bekleyen iki hizmetçi koşarak Despot'un çıplak bedenini havlularla sardılar. Teodoros, hizmetçilerinin yardımlarıyla ıslak bedenini kurutmaya uğraşırken jimnastik salonunun kapısında General Aleksios belirdi.

Mora Despotu telaşlı adımlarla kendisine doğru yönelen Generaline meraklı bakışlarla baktıktan sonra:

- General, yüzünüz allak bullak olmuş. Umarım ciddi bir şey yoktur, dedi.

- Majesteleri, casuslarımdan gelen haberlere göre Türk akıncıları Atina'yı geçmiş ve Korint kıstağına doğru doludizgin yol almaktadırlar.

- General, boşuna telaşlanıyorsun. Türk Sultanı çoktan ordusunun başında Küçük Asya'ya döndü. Bayezid'in üzerimize gönderdiği Türk akıncıları Heksamilyon surlarını aşıp da Mora'ya giremezler.

- Majesteleri üç beş yüz kişilik bir akıncı kuvvetinden bahsetmiyoruz. Casuslarım, Tesalya Sancakbeyinin komutasında en az üç bin kişilik bir akıncı kuvvetinin Korint'e doğru at sürdüğünü bildiriyorlar.

- Aleksios dostum, sen neden bahsediyorsun? Bu mevsimde üç bin kişilik bir akıncı kuvvetinin Mora'da ne işi var?

- Onu bilemem majesteleri, ama bizim her ihtimali göz önüne alarak bir an önce gerekli tedbirleri almamız gerekiyor.

- Bu sizin işiniz General. Derhal harekete geçin ve ne gerekiyorsa yapın. Türk akıncıları Heksamilyon surlarını aşacak olurlarsa onları durdurmakta zorlanırsınız ve akıncılar, Sparta'ya kadar ilerleyebilirler. Türkleri surların dışında veya surların içinde karşılayın ve hepsini yok edin.

- Bu istediğiniz o kadar kolay olmayacak majesteleri. Türk akıncıları, Türk asıllılardan seçilmiş yeryüzünün en iyi hafif süvarileri ve savaşçılardır. Onlar, sonu ölüm olan bu yolu gönüllü seçtikleri için durdurulmaları çok zordur. Bu adamlar hiç beklenmedik bir anda ortaya çıkarlar ve çok hızlı hareket ederler. Diledikleri zamanda da hızla dağılırlar. Arkalarında şaşkınlık, korku ve dehşete kapılmış insanlar bırakarak adeta görünmez olurlar. Hayalet gibi-

dirler. Ellerindeki yayları ustaca kullanırlar ve inanılmaz bir hızla attıkları oklar demir zırhları deler geçer.

- General, bunları ben de biliyorum. Türk akıncılarının yanlarında topları var mı?

- Majesteleri, casuslarım, akıncıların yanlarında topla-
rın bulunmadığını bildirdiler.

Despot Teodoros, bir taraftan General Aleksios'a soru-
lar sorarken bir taraftan da hizmetçilerinin yardımı ile gi-
yinmeye çalışıyordu. Giyinmesini tamamlayan Teodoros,
Generaline eliyle kendisini takip etmesini işaret ettikten
sonra jimnastik salonunun kapısına doğru yöneldi.

Despot, Türk akıncılarının yanlarında topla-
rın bulunmadığını öğrendikten sonra bir hayli rahatlamıştı. Yu-
muşak adımlarla kendisini takip eden General Aleksios'a
döndü:

- Olabilecek kötü şeyleri düşünerek kaygılanmayı bı-
rakın General. Türklerin topları yoksa altı mil uzunlu-
ğundaki Heksamilyon surlarını aşamazlar ve geri dönmek
zorunda kalırlar.

- Haklısınız majesteleri. Fakat ya deniz yoluyla Mora
yarımadasının ıssız bir bölgesine çıkarlarsa diye düşün-
mekten de kendimi alamıyorum.

- General üç bin akıncıyı, atları ile birlikte taşımak için
bir sürü yelkenli gerekir ki bu da olacak iş değil, ama daha
az bir kuvveti deniz yoluyla sevk edebilirler. Bunu da göz
önüne almamız lazım gelir.

Bir süre olduğu yerde dikilip düşüncelere dalan Despot
Teodoros, bakışlarını içinde taşıdığı kaygılarından bir tür-
lü kurtulamamış olan Generaline çevirdi.

- General, kendi askerlerimizin yanı sıra Arkadyalı sa-
vaşçıları ve bir gün lazım olurlar diye uzunca bir süredir
besleyip ceplerine de bol bol altın koyduğumuz Turkopol-
lar'ı da yanınıza alarak derhal yola çıkın. Surlarda gerekli

önlemleri aldıktan sonra Türk akıncılarına surların dışında uygun bir yerde tuzak kurun. Akıncıları yok edemezseniz bile ağır kayıplara uğrattıktan sonra surların içinde yeniden mevzilenin. General, size akıl verecek değilim. Ucuz kahramanlık yapmayın, ama bedeli ne olursa olsun Türklerin topraklarıma girmesini de mutlaka engelleyin.

- Majesteleri, sizden tek istediğim şu andan itibaren vereceğim her emrin yerine getirilmesini sağlayacak yetkilerin tarafınızdan bana verilmesidir.

- General, istediğin yetkileri sana vereceğim. Buna karşılık benim de senden istediğim Türk akıncıları yarın sabah güneşin doğuşunu görsünler, ama güneşin batışını asla göremesinler.

- Teşekkür ederim majesteleri. Gerisini bana bırakın. Türk akıncıları Mora'nın bir karış toprağına bile ayak basmadan ya ölecekler ya da pabucun pahalı olduğunu anlayıp geri dönecekler.

*

* *

Batan güneşin solgun ışıkları altında dağlardan, tepelerden aşarak Korint kıstağına doğru yol alan akıncılar, dağlarla çevrilmiş geniş bir çöküntü ovasına indiler. Engeli bir arazinin ardından yeleleri rüzgârda savrulan yağız atlarını bir süre daha düz ovada süren akıncılar, öncülerin kamp yeri olarak belirlediği küçük bir ırmağın kenarında mola vermek için durdular. Akıncılar çok uzun mesafeleri kolaylıkla aşabilecek güçte yetiştirilmiş, yorulmak nedir bilmeyen atlarının üzerinden yere indiler. Hava kararmak üzereydi. Akıncı komutanları peş peşe yağdırdıkları emirlerle geceyi geçirecekleri kampın çok kısa bir sürede kurulmasını sağladılar. Çadırlarını kuran akıncılar, Tesalya

Sancakbeyi'nin ardında sıralandılar ve hep birlikte alınlarını yere sürüp secdeye kapandılar.

Kampın güvenliği için gerekli tedbirleri alan Kutlu Bey ve Baraktekin yeni kurulan Turahan Bey'in çadırından içeri girdiler. Turahan Bey'in yanında Latin soyluları gibi giyinmiş, tanımadıkları genç bir adam vardı.

- Gelin ağalarım. Sizi Dargın Ali nam Yiğit'le tanıştırayım.

Kutlu Bey ve Baraktekin, uzun boylu, yuvarlak yüzlü, ela gözlü, uzun kumral saçlı, geniş omuzlu, son derecede yakışıklı, sakalı, bıyığı olmayan beyaz tenli delikanlıya ilgiyle baktılar.

- Ağalarım, Dargın Ali yiğidim bir süredir Mora'da yaşamakta ve bizim gözümüz kulağımız olarak görev yapmaktadır.

Dargın Ali'yi iki akıncı komutanı ile tanıştıran Turahan Bey, çadırın içinde yerlere atılmış keçi postlarına bağdaş kurup oturdu. Kutlu Bey ve Baraktekin de geçip oturduktan sonra Dargın Ali de akıncı komutanlarının tam karşısına diz üstü oturdu.

Turahan Bey, Dargın Ali'ye "Evet yiğidim. Seni dinliyoruz." dedi. Dargın Ali bir süre söze nereden başlayacağına karar verememiş gibi düşündükten sonra, konuşmaya başladı.

- Turahan Beyim, öncelikle şunu belirtmeliyim ki Mora'nın kapısı olan Korint kıstağındaki altı mil uzunluğunda ve yüz elli üç kulesi bulunan Heksamilyon surlarını aşmakta çok zorlanacağız. Çünkü Bayezid Han, Niğbolu savaşının ardından Yunanistan seferine başladığında telaşa kapılan Mora Despotu Teodoros, surların zamanla yıkılan yerlerini tamir ettirdiği gibi surlardaki asker sayısını da artırdı.

- Denemek zorundayız yiğidim. Bayezid Han'ın buy-

rukalarını yerine getirmek zorundayız. Surların en zayıf noktasını tespit edebildin mi?

- Beyim, Mora yarımadasına karadan geçebilmek için tek yol ancak ve ancak iki kara parçasını birbirine bağlayan ve çok dar bir geçit olan Korint kıstağını aşmakla mümkündür. Beyim, surlar dört köşe kesme taşlardan yapılmış ve içleri de moloz ve kireçten oluşan dolgu malzemesi ile doldurulmuş. Surlar çok sağlam olduğu için açık açık yapılacak bir saldırı sırasında çok can kaybedebilir ve yine de surları aşamayabiliriz. Bana sorarsanız deniz yolunu deneyelim derim.

- Gerek duyduğumuzda deniz yolunu da kullanabiliriz. Edindiğim bilgilere göre Mora'da yaşayan insanlar Despot Teodoros'un idaresinden pek de memnun değillermiş. Sen ne diyorsun? Senin gözlemlerin nedir?

- Turahan Beyim, Mora'da yaşayan Yunanlıların yüzde sekseni tarım ile uğraşiyor. Yağmur kıt, toprak az, ama verimlidir. Fakat köylülerin ürünlerinin yarıdan fazlasına Despot ve yönetici sınıfı el koyduğu için köylüler bir türlü bellerini doğrultamıyorlar. Küçük toprak sahipleri tamamen ortadan kalkmış durumda. Köylüler kendi topraklarında adeta köle gibi çalıştırılmaktadır. Bir taraftan kilise, bir taraftan da despot ve yönetici sınıf çeşitli bahaneler, baskı ve yasa dışı yollarla özgür köylülerin topraklarına el koyuyorlar. Yönetici sınıf yetmezmiş gibi rahipler de manastırların etrafındaki verimli tarlaların sahiplerine topraklarını kiliseye bağışlamaları için baskı uyguluyorlar. Topraklarını kiliseye bağışlamayan köylüleri de binbir türlü hile ve entrika ile kandırıp arazilerine el koyuyorlar. Beyim, Mora'da Kilise, Despot ve yönetici sınıf gittikçe zenginleşmekte, ama tarımla uğraşan köylüler ise her geçen gün büyük sıkıntılara ve sefalete düşmektedir. Köylüler sabahları şaraba bulanmış yulaf ekmeğinden başka bir şey yiyememekte, sofrada çocuklarının önüne üç beş

tane zeytin bile koyamamaktadırlar. Mora köylüleri başlarındaki efendilerinden bıkmış, usanmış ve kurtarıcı bekler olmuştur.

- Latinlerin kontrolündeki şehirlerde yaşayanların durumu nedir?

- Beyim, Latinler idareleri altındaki Ortodoks halklara baskı ve zulüm uygulayarak onları mezhep değiştirmeye, Katolik yapmaya çalışıyorlar. Mora'da yaşayan insanlar Latinlerden nefret ediyor ve çok da korkuyorlar.

- Bir şekilde Mora yarımadasına girmeyi başarısak halk bize karşı koymak şöyle dursun belki de efendilerinden kurtulmak için bizlere yardımcı olacaktır.

- Haklısınız Beyim. Mora halkının yüzde sekseni bu dünyada kendilerine cehennem hayatı yaşatan Despot ve onun idarecilerinden bir an önce kurtulmak istiyor.

- Pekâlâ yiğidim, sen hiç oyalanmadan Mora'ya geri dön. Allah kısmet ederse Mora'da görüşürüz.

- Turahan Beyim bir süre Mora'ya dönmeyip Atina'nın iskelesi olan Preaus'ta bekleyeceğim. Deniz yolunu kullanmamız gerekirse yelkenlilere ihtiyacımız olacak. Bir süre Preaus'ta kalıp nereden yelkenli bulabileceğimizi araştırmak istiyorum.

- İyi düşünmüşsün yiğidim. Pekâlâ, ama gerekirse seni nerede bulacağız?

- Beyim, on gün boyunca her akşam Preaus'ta Sarı Gül Hanı'nda olacağım. Beni orada bulabilirsiniz.

Turahan Bey yavaşça oturduğu yerden ayağa kalktı ve "On gün Preaus'ta kal. Benden bir haber alamazsan on gün sonra Mora'ya dön ve bizimle irtibatı kesme." Dedi.

Turahan Bey, Kutlu Bey ve Baraktekin, Dargın Ali'yi uğurlamak üzere çadırdan dışarı çıktılar. Hava iyice kararmış, düz ovanın etrafını çeviren tepelerden esen dondurucu kuzey rüzgârları da şiddetini iyice artırmıştı. Latin

asilzadeleri gibi giyinmiş olan Dargın Ali kendisini uğurlayanlarla vedalaştıktan sonra atına doğru yönelmeden önce pelerinine sıkıca sarındı. Dargın Ali, yanlarından ayrıldıktan sonra Baraktekin dayanamayıp Tesalya Sancakbeyi'ne bir soru sordu.

- Beyim bu yiğide neden Dargın Ali diyorlar?

Turahan Bey gülümsedi.

- Ali, çok iyi Yunanca ve İtalyanca bildiği için kendisini Mora'ya göndermeye karar verdim ve kararımı kendisine bildirdim. Ali, çok sevdiği atından ve kılıcından ayrı kalacağı için birkaç gün içine kapandı ve arkadaşları ile hiç konuşmadı. Arkadaşları da ona 'Dargın Ali' diye seslenmeye başladılar. O günden beri de herkes Dargın Ali diye hitap eder oldu.

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte çadırlarından fırlayan akıncılar hiç vakit geçirmeden yolculuk hazırlıklarına başladılar. Yola çıkmadan önce Tesalya Sancakbeyi akıncıları üç gruba böldü. Korint kıstağına doğru yola çıkan ilk grubun başında Turahan Bey vardı. Turahan Bey'in ardından Kutlu Bey ve artçı olarak da Baraktekin, akıncılarının başında Mora'nın kapısı olan Korint'e doğru yola çıktılar. Turahan Bey, Kutlu Bey ve Baraktekin'in ısrarlarına aldırmayarak öncü çıkmakta diretmişti. İki akıncı komutanı hiç istemedikleri halde Sancakbeyinin buyruklarına uymak zorunda kalmışlardı.

Atina ve Megara arasındaki engebeli arazide at süren akıncıları Mora yarımadasına girmeden durdurmayı planlayan General Aleksios, Pindus dağının eteklerindeki dar bir vadide tuzağını ustaca kurmuş, sabırsızlıkla Türk akıncılarının vadiye girmesini bekliyordu.

Yollarının üzerine ormanlarla kaplı iki tepe arasına sıkışmış gibi duran uzun ve dar bir vadi çıkınca Turahan Bey, atını durdurdu. Bıçak gibi keskin bakışlarıyla bir süre

önlerinde uzanan vadiyi ve etrafındaki tepeleri araştıran Tesalya Sancakbeyi, yüksek tepeleri kaplayan sık orman ağaçlarından başka bir şey göremedi.

- Turgut, Salih, Bozdoğan!...

Atlıların arasından öne çıkan üç akıncı Turahan Bey'in yanına gelip durdular.

- Buyur beyim!

- Turgut yanına on kişi al ve sağdaki tepelere tırmanıp ağaçların arasını kontrol et, Salih sen de on kişi ile soldaki tepeleri kontrol et. Her ikiniz de çok dikkatli olun. Bozdoğan, sen de elli usta okçu seç ve hemen yanıma gönder. Biz önden yürürken siz de bir süre burada oyalanın. Önümüzde uzanan dar vadi pusu kurmaya çok müsait. Belki de boşuna kaygılanıyorum, ama biz yine de tedbirli olalım.

Üç akıncı, atlarının başlarını çevirerek Tesalya Sancakbeyi'nin buyruklarını yerine getirmek için harekete geçtiler.

Turgut, on akıncı ile sağdaki tepenin yamaçlarına doğru at sürerken, Salih de on akıncı ile sol taraflarındaki tepelere doğru yöneldi. Turahan Bey, Turgut ve Salih'in tepelere doğru at sürüşlerini bir süre olduğu yerde izledikten sonra arkasında sıralanan elli usta okçu ile vadinin girişine doğru al akı rengindeki muhteşem atını rahvan sürdü.

Turgut ve yanındakiler yamacı inanılmaz bir hızla aşıp ağaçlarla kaplı tepeye ulaştıklarında orman ağaçlarının arasına gizlenmiş tepeden tırnağa silahlı Moralı askerleri gördüler. Turgut gür bir sesle "Geri dönün. Pusuya düştük!" diye haykırdıktan sonra kılıcını kınından çıkardı. Turgut ve yanındaki on akıncı, geri dönüp kaçmak yerine dağı, taşı inleyen naralar atarak ağaçların arasında gizlenmiş olan çok sayıdaki Moralı askerinin üzerine atıldılar.

General Aleksios vadide yankılanan naraları duyunca

kurulan tuzağın Türk akıncıları tarafından fark edildiğini anladı ve ağaçların koyu gölgelerinde gizlenen okçularına işaretini verdi. İşaretin ardından uzun bir boru sesi vadiye yankılandı. Boru sesini duyan Moralı okçular yaylarını gerdiler.

Turgut ve yanındaki akıncıların yeri göğü inleyen naraclarını duyan Turahan Bey, elini kılıcına attığı an sağ omzuna kemik uçlu bir ok saplandı. Turahan Bey, omzuna saplanan oku çekip çıkarmaya uğraşırken sırtına bir ok daha saplandı. Turahan Bey'in al akı rengindeki yağız atının sağrısına da aynı anda iki ok birden saplanınca soylu hayvan acıyla kişnedikten sonra üstündeki süvarisiyle birlikte boylu boyunca yere devrildi.

Elli akıncı, beylerinin vurulduğunu görünce atlarından yere indiler ve kalkanlarına sarılarak atıyla birlikte yere düşen Tesalya Sancakbeyi'nin etrafında toplandılar. Akıncılar üzerlerine yağmur gibi yağın oklara aldırılmadan beylerinin çevresinde etten bir duvar ördüler.

Turahan Bey'in ve yanındakilerin tuzağa düşürüldüğünü ve vadiye giren akıncıların oklanarak tek tek yere devrildiğini gören Bozdoğan, geride bekleyen akıncılarla birlikte yıldırım gibi vadinin içine daldı.

General Aleksios, akıncıların vadiye girdiğini görünce yanında duran subaylarına döndü.

- Nikefor, Türk akıncılarının tamamı avucumuza düştü. Derhal Arkadyalı savaşçıları ve Turkopolları vadiye gönder. Yannis, sen de Moralı süvarilerle Türklerin arkasını çevir ve bu iş bitsin.

- Generalim, akıncıların üç bin kişi olduğu söyleniyor. Vadinin içinde olsa olsa bin akıncı var.

- Nikefor, demek ki casuslarım yanlışmış. Akıncıları elimden kaçırmak istemiyorum. Vakit kaybediyoruz. Akıncıların arkasını da çevirin ve çembere alın. Bir tekinin bile sağ kalmasını istemiyorum.